

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.V.30.499/2018/6.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

... kamarai jogtanácsos

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Barta Béla ügyvéd

A per tárgya:

közüzemi díj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.282/2018/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budai Központi Kerületi Bíróság 4.P/G.23.316/2016/24.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felek a 2013. január 1-jétől 2013. december 31-ig terjedő időre teljes ellátás alapú villamos energia vásárlási szerződést kötöttek, amely alapján az alperes 4 fogyasztási hely tekintetében meghatározott mennyiségű villamos energia fogyasztását vállalta. Kikötötték, hogy az alperes akár túlfogyasztás, akár alulfogyasztás esetén köteles a mennyiségi eltérés díját a felperes részére megfizetni. A felek megállapodtak abban is, hogy a felperes a szerződés időtartama alatt módosult szabályozásból eredő pénzügyi többletterhet előzetes értesítés alapján jogosult az

alperesre továbbhárítani.

- [2] A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (a továbbiakban: Vet.) 2013. január 1-jén hatályba lépett módosítása megváltoztatta a villamos energia díj számításának alapjául is szolgáló kötelező átvételi tarifa (a továbbiakban: KÁT) elszámolási szabályait, és jelentősen megemelte az energia díjakat.
- [3] A felperes 2013. február 26-án - a KÁT változására hivatkozással - az energia díj 2013. április 1-jétől történő emelkedéséről tájékoztatta az alperest, és 2014. április 9-én KÁT többletteleher megfizetése címén 3.262.644 forintot számlázott ki az alperes felé.
- [4] A felek 2014 szeptemberében teljes ellátásra szóló villamos energia keretszerződést kötöttek, amelyben vállalták, hogy 2015. január 1-jétől 2017. december 31-ig évente teljes ellátás alapú villamos energia vásárlási szerződést kötnek egymással. Rögzítették, hogy a fentiekben említett villamos energia vásárlási szerződésből fakadóan, az alulfogyasztás miatti 2.397.193 forint díjtartozás és 3.262.644 forint KÁT többletteleher vonatkozásában elszámolási vita áll fenn közöttük. Rendelkeztek arról, hogy ha a keretszerződésben meghatározott teljes időszakra a villamos energia vásárlási szerződéseket megkötik, akkor a fenti két jogcímen egymással szemben igényt nem érvényesítenek. A szerződéskötések elmaradása esetén ugyanakkor a felperes jogosult volt a keretszerződés felmondására, valamint a hivatkozott követelések időarányos részének kiszámlázására.
- [5] Mivel a felek a keretszerződés alapján csak a 2015. évre kötöttek villamos energia vásárlási szerződést, ezért a felperes a keretszerződést 2016. január 19-én felmondta, és kártérítés jogcímén a fenti követelések összegének kétharmadának, mindösszesen 3.773.225 forint megfizetésére szólította fel az alperest.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [6] A felperes keresetében 3.773.225 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperes kötelezését.
- [7] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kiemelte, hogy a felperes által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok a keresettel érintett időszakban történt fogyasztás mértékének, s így az alulfogyasztás tényének igazolására nem voltak alkalmasak. A három fogyasztási hely esetében a mérőóra állásáról csatolt fényképfelvételek ugyanis nem a vizsgált időszak kezdő- és zárónapján készültek, míg a negyedik fogyasztási helyen lévő idősoros fogyasztásmérő tekintetében a felperes kizárólagosan a saját kimutatását csatolta. Mivel pedig a fogyasztás mértékének megállapítása nem szakkérdésnek minősült, ezért az elsőfokú bíróság a perben kirendelt szakértő ezzel kapcsolatos megállapításait figyelmen kívül hagyta.
- [9] A KÁT tartozás vonatkozásában abból indult ki, hogy a felperes - a szerződéskötéskor még általa sem ismert jogszabály-módosításból származó - díjnövekményt a szerződés értelmében jogosult volt az alperesre továbbhárítani. A felperes ugyanakkor a díjnövekmény mértékét nem bizonyította, az e körben indítványozott további szakértői bizonyításhoz szükséges kiinduló adatokat nem

szolgáltatta. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az adott követelésnek a felperes által megjelölt összege azért sem lehetett helytálló, mert bár a szerződés szerint a felperes előzetes értesítés alapján volt jogosult a többletteher áthárítására, és az alperest 2013. április 1-jétől kezdődő díjemelésről értesítette, a követelését mégis 2013. január 1-jétől érvényesítette.

- [10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - annak helyes indokaira utalással - helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rámutatott arra, hogy az elfogyasztott villamos energia mértékének meghatározása nem szakkérdés, hanem ténykérdés. Annak bizonyítására pedig a felperes által kibocsátott, és az alperes által vitatott helyesbítő számlák sem voltak alkalmasak.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [11] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az alperesnek a keresettel egyező marasztalását, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 163. § (1) bekezdését, 164. §-át, 177. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését és 221. § (1) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint az általa indítványozott szakértői bizonyítással a bizonyítási tehernek eleget tett. Új szakértő kirendelését azért indítványozta, mert az alperes a szakvéleményt nem fogadta el. Az elsőfokú bíróság azzal, hogy az utóbbi bizonyítási indítvány elutasításáról csak az ítéletében rendelkezett, elzárta őt a további bizonyítás lehetőségétől. A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy a perben általa közölt és a számlázásának alapját képező adatokat - a jogszabálynak megfelelően - az elosztói engedélyes hiteles mérőeszköz alapján szolgáltatta részére.
- [12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [14] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján, a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okokból nem jogszabálysértő.
- [15] A felperes keresetében a felek között létrejött villamos energia vásárlási szerződésből fakadó követeléseket érvényesített az alperessel szemben: egyrészt az alulfogyasztás miatti mennyiségi eltérés díjának, másrészt a KÁT változására tekintettel áthárítani kívánt díjnövekménynek a megfizetésére tartott igényt.
- [16] Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta a feleket arról, hogy a kereset jogalapjával és összecszerűségével kapcsolatos tényelőadásait a felperesnek kell bizonyítania (3-II. számú végzés). A felperes e tényállításait okiratokkal és a perben kirendelt szakértő szakvéleményével kívánta bizonyítani, egyúttal - az alperesnek a szakvéleményre tett észrevételeinek ismeretében - további szakértői bizonyítást is felajánlott, új szakértő kirendelését indítványozta. A bizonyítás eredményét ugyanakkor mindkét fokú bíróság úgy mérlegelte, hogy a felperes nem tudta bizonyítani a keresetében megjelölt összegű követeléseinek fennállását, s emiatt a bizonyítatlanság következményeit a terhére értékelték.
- [17] A fentiekben ismertetett tartalmú felülvizsgálati kérelem alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a bíróságok megsértették-e eljárásuknak a felperes által megjelölt, a bizonyításra vonatkozó szabályait [Pp. 163. § (1) bek., 164. §, 177. § (1) bek., 182. § (3) bek., 206. § (1) bek.], és

eleget tettek-e a Pp. 221. § (1) bekezdése által előírt indokolási kötelezettségüknek.

- [18] Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntése szempontjából lényeges tények tekintetében a Pp. 163. § (1) bekezdése szerint bizonyítást rendelt el, és a fentebb hivatkozott előzetes tájékoztatásának megfelelően, a bizonyítási teher általános szabályát tartalmazó Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a keresetben állított tények fennállásának bizonyítását a felperes feladatává tette, majd érdemi döntésében a bizonyítatlanság következményeit a terhére értékelte. A bizonyítékok mérlegelésekor helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperesnek a keresetének megalapozásához a kérdéses időszakban felmerült tényleges fogyasztást kellett volna bizonyítania, azonban arra az általa összeállított kimutatás, valamint a szerződéses jogviszony kezdő és záró napjától eltérő időpontokban készült fényképfelvételek nem voltak alkalmasak. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban helyesen rögzítette, hogy a felperes teljesítési segédje, az elosztói engedélyes által mért és továbbított adatok ismerete nélkül a fogyasztás mértéke nem volt megállapítható, ahhoz az alperes részéről vitássá tett tartalmú helyesbítő számlák sem voltak elegendők.
- [19] Ehhez képest bár az elsőfokú bíróság a perben a felperes indítványára szakértői bizonyítást is elrendelt, annak a Pp. 177. § (1) bekezdésében írt feltételei hiányoztak, az állított alulfogyasztás tényének megállapítása ugyanis nem minősült szakkérdésnek. Emiatt a bíróságok indokoltan mellőzték a szakvélemény figyelembevételét, és az elsőfokú bíróság alappal utasította el a felperes új szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítványát. Az utóbbiakról az elsőfokú bíróság külön alakszerű határozatot - a Pp. 3. § (4) bekezdéséből is következően - nem volt köteles hozni, a felajánlott további szakértői bizonyítás mellőzésének pedig a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően ítéletében indokát adta.
- [20] Ugyanezen okból, a fogyasztás mértékének bizonyítatlansága miatt a felperes másik, a KÁT többletterh megfizetése iránti kereseti követelése sem volt teljesíthető. Ennek kapcsán a szerződés értelmezését igénylő jogkérdésnek minősült, hogy a felperes jogosult-e az említett díjnövekmény áthárítására, s ha igen, az mely időszakra illetheti meg. Az elsőfokú bíróság ezekben a kérdésekben is állást foglalt, de a kereset megalapozottsága e körben is a fogyasztás mértékének bizonyítottságát feltételezte volna.
- [21] A jogerős ítélet ezért amellet, hogy a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző, nyilvánvalóan okszerűtlen bizonyítékmérlegelést nem tartalmaz, a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett, a bizonyítással összefüggő további eljárásjogi jogszabályhelyeket sem sérti.
- [22] A bíróságok a Pp. 221. § (1) bekezdése által előírt indokolási kötelezettségüket is teljesítették. Az elsőfokú bíróság megjelölte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a tényállást megállapította, és számot adott arról, hogy a bizonyítékok mérlegelésénél milyen körülményeket vett figyelembe. Az utóbbiak kapcsán kitért arra, hogy az egyes okiratoknak miféle bizonyító erőt tulajdonított, a szakvéleményt milyen okból nem fogadta el az ítélkezése alapjául, és a felperes által felajánlott további szakértői bizonyítás mellőzésének is indokát adta. Ismertette továbbá azokat a jogi következtetéseit, amelyek alapján a keresetet megalapozatlannak minősítette.
- [23] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján hagyta helyben. E törvényhely értelmében ha a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet indokai alapján hagyja helyben, a másodfokú ítélet indokolásában csupán erre a körülményre kell utalnia. Ilyen esetben az indokolási kötelezettség elmulasztása a terhére nem állapítható meg (BH2002.275.II.). Az adott esetben pedig a másodfokú bíróság nem csupán az első fokú ítélet helyes indokaira utalt, hanem a felperes fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatos jogi álláspontját is részletesen kifejtette.
- [24] A Kúria a kifejtettékre figyelemmel, a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [25] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 78. §

(1) bekezdése szerint, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésére tekintettel kötelezte a felperest az alperes részéről felmerült - az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló - felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

[26] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

[27] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. szeptember 5.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó
bíró, Dr. Cseh Attila s.k. bíró